HCBKE CJUBO

Виходить що другий день

Редавція і Адміністрація: Станиславів, пл. Міцкевича ч. 2. I пов., ч. тел. 16-53.

LIHA 50 KOR. або 5 нім. фенігів.

Станиславів, п'ятниця 15 серпня 1941.

4. 11.

Preis 5 Pfennig, oder 50 Kop.

UKRAINISCHES WORT

Schriftleitung und Administration Mickiewicz-Platz Nr. 2.

Erscheint am Dienstag, Donnerstag und Samstag.

Відине в Віспина Розпоряджень два Генерал-Губернаторства ч. 67. а дин 1 сериня 1941 р.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

про адміністрацію Галичини 3 дня 1. серпня 1941 р.

Дня 1. серпня 1941 р. о год. 12 на підставі постанов Фірега з 17-го і 22-го липня 1941 р. перейшла цівільна адміністрація території Гальчини, яка передше належала до Пол. щі, під заряд Генерал-губернаторства, а я перебрав її. Територія Галичини, що належала пе едше до Польщі стала таким чином складовою частиною Генерал-губернаторства.

На підставі § 5 уст. 1 постанови Фірера з дня 12-го жовтня 1939 р. (Денник Державных Законів 1. ст. 2.077) гаряджую що слідує:

1. Територія, включена на підставі постаноз Фірера з 17 і 22 липня 1941 під гаряд Генерал-гунері аторства, обіймає колишні полісткі воєвідства: Львівське, Тернопільське і Стані славівське, сскільки вони вже на підставі постанови Фірера з дня 12. жовтня 1939. (Вісник Держазних Законів 1 ст. 2,077) не стали складовою частиною Генерал-губернаторства (В Розп. Ген. Губ. ст. 3).

2. Територія, названа в 1 уступі, творить один дистрикт по думці § 4 першого організаційного зарядження з 26 жовтня 1939 р.

1. На чолі губернаторства стоїть губернатор з осідком у Львові. 2. На губернатора дистрикту Геличина покликаю шефа дистрикту Д-ра. Ляша.

3. Губернатогові підлягає шеф угяду губернатора та провідник СС і поліції. Впрочім відносно поділу влади губернатога мають відповідне примінення приписи, видані в справі влади шефа дистрикту в Генерал-

\$ 3.

Дистрикт Галичина ділиться на окружні старсства і виділень з округів міста. На чолі округа стоїть окружний старсста, на чолі м'єта, виділенего з скруга, міський староста. Відносно влади огружного і міського старостів мають відповідне примінення приписи видані для Генералгубернаторства.

Урядовою мсвою в дистр. кті Галичина є мова німецька. Допускаються мови українська і польська.

§ 5.

Загядження і інші законодатні акти будеться сголошувати в мовах; німєцькій, українській і польській. Впрочім унормовано це § 10 першого організаційного : аряди ення з 26 ж: втня 1909 (В. Розп. Ген. Губ. ст. 3).

Обов язуюче дотегер право тратить силу, якщо воно противорічить переняттю адміністтації Німецькою Державою.

Приписи, видані Начальним Вождем Армії і органами, діючими з його доручення остають в силі, оскільки вони не стали безпредметовими в зв'язку з включенням Галичини під заряд Генерал-гусернаторства.

Це зарядження входить в силу дня 1-го серпня 1941 р., о год. 12. Львів, дня 1-го серпня 1941 р.

> Генерал-г, бернатор ФРАНК.

Великі бої на Україні совєтські війська в безладі втікають

Німецька авіяція бомбардує Брянськ і Дніпропетровськ. — Поїзд з амуніцією вилетів в повітря. — 9 Панцирних возів, 75 вантажних возів, 44 літаки впали в руки Німців

Німецьке радіо повідомляє;

З Головної Квартири Фірера доносять дия 12-серпня:

Операції на Сході пляново поступа- поть вперед. Німецька авіація менулої вочі знову успішно бомбардувала Москву й шавхи, що ведуть до столиці. Всі півецькі літаки вернули без страт на свої бази. Німецька авінція бомбардуваля рівнож Бранск і Двіпропетровсьи, де понищила залізничий дворещь і висадила в повітри поїзд з аму-

віцією. В вімецькі руки попало 75 вантажних возів, збито 15 літаків. Коло Кисва збито 27 вантажних літаків. Підчас валету на Очаків затоплено З торгові судна. По останніх вімецьких побідях советські армії в неладі відступають з великими втратами. Коло озера Ладога фінські війська йдуть нестримно вперед. В їх руки попадо багато тисяч полошених і багато воєнного катеріалу.

Причини програної советів під Киевом

Як уже повідомлючано, під Кисвом були окружені й попали в пімецький полон сонстські армії, які втікали з Галичини, а в жими також 3 головновомандуючі тих армій. Вони оповідають, що причивою їх програної була цілковить депоргавізація довопу воєн-

вих матеріалів і провілитів. Один з

вих звертався в тій справі до Москви, але безусвінню. Совстські бійці цілком адеморалізовані, бо Німці просуваютьси вперед з такою півидкістю, якої віяв не ножуть осигнути совств.

Що робив "Інтуріст" у Берліні?

"Івтуріст", большевицька установа, ява мала на меті улекшувати туристам побут у Раданському Союзі, так, щоб вони бачили там тільки те, що вигідне большевикам, вела свою руїнинцьку роботу і в Берліві. Це була властиво централя большевицької пропаганди на заході Европи. Після вибуху війни зліквідовано це бюро, його майно перебрав антикомінтерн і відкрав там квигарию. Як показалося, то це бюро спеціяльно піклувалося за спеціяльним планом чужоземними туристами в Большевії, оточувало їх функціонарями НКВД, які слідвли їх кожний крок і не дозволяли навіть на врок відступити від визначеного маршруту.

BAEPKAHI NO3HUI

Не хочемо на цьсму місці робити якихось генеральних узагальнень та підсумків. На це ще час. Та все ж таки можна вже тепер, бодай скремно підійти до оцінки нашої молоді, яка разом з цілим громадянством пройшла всі "приємності" большевицького режіму.

Коли кожне суспільство дорожить своєю молоддю, бо вона є щи рим переємником традицій, експанзивним та рушійним чинником ідей і кличів нових епох — то ми можемо похвалитися нею в сучаснчё мент ще й тому, що наша молодь здала великий історичний іспит, іспит, що був пробою національного та ідейного гарту.

Агресія большевизму була не тільки мілітарна, але й культурна. Останнім словом не хочемо робити компліменту азіятським "культуртрегерам", але треба признати, що жаден ворог не приміняв ще до тепер такої тотальної агресії на всі можливі відтинки суспільного й приватного життя, як большевія. Коли нас заливало море хамства, розбиваючи вмить усе: торгівлю інституції, товариства, організації, школи, пресу, коли агітка не залишала свобідного віддиху домашньому закутку, коли

бежлуздий москвин у своїй тупоумній безбожності заперечував Бога, не виходячи поза примітивну методу змислового світопізнання, без поняття про вершини езропейської фільософічної думки, коли знайшлось таки багато наших пораженців, що заходились тягти корабель на дно — наша молодъ не втратила снаги до боротьби, а стала в перші ряди оборони нації, Тоді, як дехто з старших думав про "модус вівенді", говорив, що "все ж таки маємо Україну", або "врешті комуністична ідея, як сама в собі не така то вже зла", - то молодь відразу стала на ярко протибольшевицькому становищі. Тут безпосередне вичуття дійсності йшло в противагу де невим комбінаціям політиканів. Школа відразу стала фронтом запеклої боротьби, де з одної сторони наступав ворог озброєний усіми засобами державного вихования, з другої молодь з незломним елементами національної психіки, з ідеалістичною вірою у вищість духа над матерією. Гуманістичне, західноевропейське виховання почало діяти. Не помагали мітинги, збори, семінарі, кутки, піонери та комсомол. Безсилі були комсорги, піонервожаті, директори. В молодих душах тріюмфував европейський ідеалізм проти мо:кояського матеріялізму, гнучкість і точність нашої думки, в противагу большезицькій тяжкуватост: гадки та фразерству. Це був направду газний мэмент, як на дискусії політрука в червоному кутку наші дівчата з якоюсь дивною легкістю і безпосередн'єтю так "ча-инали" його, що треба було стидадатися за нього. Ми з задовіллям слухали нераз, як наші мэленькі школярі протестували проти антирелігійних виступів учителів. Ми з ралістю дивились, як шкільні кляси були порожні в наші світа, а молодь холила гуртами на науку релігії. Як же ж чало бувало таке що наші гімна мети кпили собі з цілого режіму, а "совети" кпин не розуміли, бо для схоплення реальної основи комізму тре За трохи інтелігенц ї. Як привино було нам, коди учениці нев нуто столли при сзоїм, тоді, як лиректор школи, тутешній чоловік, залакував їх погарзам і, мовляв, "ніхто тепер з вами бавитись не буде, або а 50".

Геть з безбожництвом! Свобода сумпіння!

Ніхто из зумів відвернути наших дітей від церкви, де співали навіть гімназійні хори, а багато учнів виконувал и релігійні практики. Так було в нас, так було й по інших галицьких містах. Такого суц льного фронту не творило навіть старше громадянство, серед яхого таки було трохи дешевих спекулянтів, що для них кожна ідея, влада, держава добра, яка дає грэші. Зовсім зле, коли такі типи знаходились серед учителів, бо тоді вони в очах своїх учнів були і є звича іними торгівцями, що міняють свій крам залежно від конюнктури. Це ті хамелєони, що навіть убранням хотіли уподібнитись до большевицького стилю, та будучи шкільн іми інспекторами погрожували нашим учителям. Одночасно дуже ввічливо приймали "обивателів", урядуючи з ними попольськи. Це ті з гнучкою спиною та амбітною головою, які посилали за Польщі дітей до "нашої" польської школи, радянську владу називали теж "нашою". Вони застановлялись, чи не переписати б своїх дітей, знову ж до польської школи, бо в радянському вихованні форма на важна, іде саме про комуністичний зміст. Вони сьогодні пнуться вгору, називаючи знову ж владу нашою настільки, наскільки вона їм дасть почесну й добру наживу. Не будемо цього генералізувати, але коли й серед молоді тразлялись випадки ренегатства, то й це було подехуди спричинене такими, на шастя нечисленними, "добрими прикладам" старши с

Найкращим показником національної навгнутості нашої молоді буд: статистика приналежноті її до комуністичних шкільних організацій. Нині не маємо змоги провірити цеї справи хоча б з бувшої Станиславівської області, бо есі документи того рода загинули. Мусимо опиратись лиш : на авіті керівника міського візділу освіти м. Стани:л:вовз за III чаерть шкільного року 1949/41. При обчислюванию безем з під ув згу галицьку молодь, не враховуючи учніз зі східних земель та учителіврадянців, які часто належати до комсомолу (наприклад школа ч. 1). Важним для нас буде, очевидно. передусім комсомол, бо ж це молодь вже старша, яка свідо за свого "я" та співвідповідальна за свої вчинки. Менше ва кні є піонери. Це ще діти, за які в дповідають іхні батьки.

Участь в комсомолі представляєть-

ся більш менш так: з усіх шкіл Станислав зва належало до цієї озганізації біля 30 учнів-Українців включно з Педагогічним Інститутом (приблизно 10 студентів). Організація піонерів досягає значно вищого числа, бо около 10).

30 комсомольців на приблизно 2 тис вчі галицької молоді Станиславова, це знаменитий показник цілкозитого провалу комуністичної акці серед наших учнів. Коли в нас будьякий шкільний гурток гімназії нараховував більше, як комсомольці цілого міста, коли приналежність до Пласту і самовільна і непримушена булз така велика, що, звичайно, половина школи була пластунами, то кожному стане ясие велике фіяско большевицького вихова інд.

Ця статистика базовзна на издто малій основі, бо тільки Станиславівській, все ж таки досить хара (теристична для підтвердження наших завдать. Мало цього, вічно рухлива й жива молодь приймала на тільки оборонну постав/, в эна йшла навіть до наступу, старзючись переконати та з'єднати своїх товаришів із сходу. А вже діяльність нашої молоді в ОУН — це зокрема тема, що вим на: ширшого обговорення.

Коли сьогодні з гордістю підкреслюю тверду постазу наших м >лодих оборонців, не від речі буде відмітити й заслуги тих, що ніби відсунуті в тінъ, здалека разіють цими незнищеними плодами своєї виховної праці. Наприкінці сміло можна сказати, що цей дивний іспит, до якого взсіли учні разом з учителями, пройшов для нас з повним успіхом.

Подавно до відома всім інституціям і громадянам Станиславівщини, що

YKPAIHCHKE ФОТОГРАФІЧНЕ **SABEAEHHA**

при вул. Госланського 17 напроти пошти працазе щоденно від год. 10-8 веч.

Управа.

Всч. во. Парехів та всіх Громадян просимо подавати матеріяли про переслідування большевиками Церкви, перешкоди у відправі Богослужень, нагінку, арешти чи розстріли свищеників і т. ц. на адресу:

Монастир оо. Редемитористів, Станиславів, вул. Голуховського 61.

Советська авіяція пробувала напасти на Берлін

Сьогодні німецьке радіо подає подробиці пробного налету советської авіяції на східну Німеччину. А саме останньої ночі завважено декілька советських літаків, які прямували в папрамі на Берлін. Іх летові перешкодила німецька зенітна артилерія, яка сильним вогнем примусила їх вернутися, так, що вони навіть не могли скинути бомб.

ПРАВДА ПРО СМОЛЕНСЬК

Англійське радіо вперто твердило протягом останиіх тижнів, що Смоленськ все ще в руках большевиків і що Німці не зайвали цього міста. Тимчасом міжнародній журналістичний союз вислав туди своїх кореспондентів, які понад сумнів ствердили, що Смоленсья находиться в німецьких руках. Воня також подають, що це місто пілком знищене в наслідок воєнних дій. Преса називає цю англійську пропаганду "світовим блямажем Черчіля".

хоч німці б'ють на сході. ТО НЕ ЗАНЕДБУЮТЬ І ЗАХІДНОГО ФРОНТУ

Вечірне радіо з 12 повідомляє про великі повітряні бої над каналом Ля-Манш. Бритійські літаки заатакували західню Німеччину й окуповані території, але зазнали там великих втрат. Після налету над Кольонією втратиля воня 18 бомбовиків, над Голяндією 6, над каналом 13 в повітряному бою, зенітна артилерія збила 2 літаки. Сьогодні Англійці стратили над ваналом ще 9 літаків, так, що загальні втрати англійської авіяції за вчорашній депь виносить 43 літави. Німпі не втратили ні одного. Одни англійський болбовик збито також в Фінському заливі.

ЗАНИМАВСЯ АНГЛІЙСЬКИЙ AMBACAAOP B COOIT?

В Софії ведеться великий процес проти англійського амбасадора, полк. Росса і його 7-ох товаришів. Вони обванувачені в шпигунській роботі й терористичних автах. Головини помічнив, французький жид, утів. Слідство виказало, що англійська анбасада при допомозі жидів омотала Болгарію цілою сіттю швигувів, які мали слідити рухи німецьких військ на Балкані й довонувати атентатів на німецьких

SPOCAAB CTERLEO

В ЧОМУ СИЛА НАРОДУ?

Ріст українства йде з гакою непереможною силою, що ніяві екстериінаційні методи не адержать його. Ідел визноления вже так глибоко просла в дунку Українців, що, хіба занщивни фізично нас, могли 6 думати окупанти про свою веревату. Та не вигубити ні Соловками, ні льохами ГПУ, ні голодом, ні вбинствами, ні тюрмами 50 міл. Українського Народу, що зі свого вутра безперерано виловлює свою еліту, свій провід, що веде його, вишливує, оформаляе та здійсням ародисиу із стихійших хотівь, усвідомлену паціональну ідею. Коли вація має свою здорому еліту, свою пристократію духа, що ії не такжи мобылаче, вле й у першу чергу організує та підготовляє до остаточної боротьби за державність, — то пережиса за такот пацією пенна. На

довго живе й діє державаю-творча сліта, так довго живе автивно дана нація. Як тільки приходить дегеперація еліти — підунадає нація, яку творить еліта, приходить час національної руїав, тае тільки потенційного іспування й держави. Таке піпіснування, животінал триває так довго, доки не зродитьса пова еліте, не збагие законів життя й росту вації, та звому, вона, ініціятивна, активна, керуюча й організуюча меншість, не вірве за собою пасивної більшості, Ідея ладу й порадку, ідея, що є усвідопленням підсвідомих прогиень широких кругів, втіления в еліri, modiainye fi opraninye macy,

Тієї ідеї віхто ве подолає.

І така ідел невмируща. Піоби збити ії, треба б вбити останнього посія її. Оцю ідею боротьби в винішивому

моменті за державність, що входить у асі царини житта.

Всі форми відношення до окупанта кожну ділянку, кожинй чин, кожинй крок, увесь ісвуючий стан — вреводюціонізувати, не задовольнятись нічни. а знагати до основної зміни, розбуджувати всі тенденції росту й боротьби скрізь у житті.

Суть революційного діяння в суспільнэму сенсі лежить в органічно-нерозривному зв'язку ідеї революції з конкретвими ділянками життя збірного й індивідуального Українців — в революційному ставленні кожної царини скономічної, культурної, права, моралі, естетиви - усіх сусвільних органічних влітин до найвищої. Органічне нов'язания гасел винішнього двя з тимв, що будуть здійснені вовнотою в Українській Державі, та тим слини реводюційна чивність зв'язана з професіяни, щоб у зв'язку із своєю професією дані люди виконували чинність корисну в держанному українському ду-

сі — це тривала основа руху. Загалож іде про те, тоб організація життя цілісного й розгалуження його, його основні рямці, головно ж у тенденції, були в боротьбі формування на революційних, українсько-визвольних, питомениях українських принципах, не тільви під оглядом волевого їх змісту, вле й суспільного севсу. Ріст, що йде на революційних засадах, питоженно українських, усіх ланок життя протиставляється силою цього факту цілісній чуживній дійсності.

Український робітник йде рам'я обрам'я з усіма Українцими в боротьбі, не тільки волею і не лише в охоплюючих усе громадянство відтинках житти. — але й теж на свойому свецифічному відтинку боротьби за нову організацію його професійного житти, оченидно й за економічні актуальні вимоги, щоб уможлявити собі фізичне існування, зрозуміло — під загальними ва в вивьзя инвиратівоп-оватанні в означені політично-національні візмоги.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ CTOPIHKA

ВАЖЛИВЕ ПИТАННЯ

(Бібліотечна справа)

За польдъкого напулання на задио-українських землях велику рою відерапали в нас бібліотеки. ожне товариство мало свою невеику бібліотечку, а по містах були більші бібліотеки, які заспокоюили книжковий голод не тільки юїх членів, але й нечленів, голово ж шкільної молоді, Напр. в Стаиславові були досить повожні білютеки філії "Просвіти", "Взаїмної юмочі", у штеліп, які поза белєтригикою мали також і наукові книги. ейкі школи, головно мужеська й івоча гімпазія мали добрі учнівські ібліотеки, до яких колодь за дрібі членські вкладки скуповувала добкнижки. При державній гімназії ула ще в часів її оснування добіра учительська бібліотека, де можна уло найти такі рідкі видання, як Київська Старина", "Україна", "Вік", Записки НТШ" й багато інших піних книг в мовах українській, німецьій, польській і російській. Велику йблютеку ман Духовний Семінар, ку уфундував Митрополит Шепицький, будучи в Станиславові нископом.

Всі ті бібліотеки понишили больневики до щенту. Кинги забрало **Жалітбюро, або таки й "браття"** зовети в роді різних Донченків Шмуненаонія, Черенів, які виловлювали ік круки цінні книги з бібліотек і поповнювали" свої бібліотеки, які фешті решт пропали в часі іх втечі.

Але багато книг липпилося також на руках членів тих товариств, учигелів чи таки учнів, якіт рятулали немов а пожарища ці наші кульгурні надбання,

Тепер, коли ми поспекалися больневицької опіки, треба нам відбуаувати цю знищену ділянку нашого, культурного життя. З певністю відновляться також наші культурно-освітні товариства, може під іншою назвою, може повстануть нові, то треба вже тепер подумати нед тим, щоб відновити теж нанві бібліотеки,

Віднова бібліотек перш за все новинна піти в тому напрямі, щоб всі громадяни, які мають у себе книги а якої будь бібліотеки, повернули іх, коли ще не відновле-,

ному, то анальогічному товариству чи школі. Це ж добро не якогось там тонариства, але добро народне й треба його пошанувати, звернути правному власникові,

Те саме й по селах. Звичайно читальняні бібліотеки опинилися в різних районових установах, головно ж в Районових Відділах Народньої Освіти, або по різних парткабінетах. О скільки вони ще є, іх треба стягнути і віддати до відновідної бібліотеки. Та й члени читалень звичайно ма оть по кілька читальняних вилжох. Іх теж т. еба звернути, щоб шми кор ступанся загал. Мусимо пам'ятати, що багато книжок, особливо з націоналістичною тенденцією, большевики свідомо понищили, щоб викорінити сегед народу націоналізм.

Це одна справа. Друга важна справа — це дбайливий перегля і большевицьких бібліотек, яких не мало в усіх місцевостях. Іх треба дбайливо переглянути, вибрати тільки таори українських письменників, а решту усунута, щоб далі не за зажувати людей жидівлько-большегицькою заразою. Книжок не ницити, бо їх можна передати до фабрики на перерібку на папір.

Але люди мають і свої власні книжки, звичайно вже повичитувані, які валяються десь по кутках, де вринадлють їх порохи й навутиння та гризуть миші. Іх треба подарувати до бібліотеки, хзй з них ко-

ристає загал.

Зрозуміло, що відбудова бібліотек вимагатиме також видавания нових книжэк, хочби й перевидання старших видань. Безперечно, в короткому часі повстануть такі видавлицтва. Як нас повідомляють, у Львові вже оснувалося кооперативне видавництво "Союзу Українських письменників і журналістів" "Українська Книжка". З пев пстю такі видавництва повстануть і в Станислазові та в Коломиї, коли наладнається понищене большевиками друкарияне діло й коли буде запевне на достава паперу. Розум вться, між тими видавництвами повинно бути якесь порозуміння, якийсь спільно обговорений видавничий плян,

щоб не видавати одних і тих самих книжок. Це все на дальшу мету.

Але справа віднови бібліотек не смів гаятися, треба з пожарища рятувати, що де дасться врятувати й з:брати наразі те, що є ще між людьми, щоб книги далі не нищилися.

Уважа: мо, що ц перше завдания наших відновлених освітних това-DHILTB. A. H.

Відновлення діяльнофілії Товариства "Просвіта"

Станиславівська міська ланка "Проєвіти", бувша філія цього ж Говариства, - відновила свою діяльність. Її канцелярія міститься при вул. 3-го Мая (б. Укр. Кооп. Банк), де службовики дноть щоденно поради та вказівки представникам сільських Читалень. Прийом сторін від год. 8 рано до 4 пополудні, Упорядковується бібліотека ніших запасів, - а по селах відновляються драматичні, співочі та самоюсвітні гуртки.

Артисти Українського Державного Театру ім. Франка на спільній нараді з управою "Просвіти" погодилися допомогти при вишколюванні драматичних гуртків по селах та вести курс режісерів. Для цього ж погодилися передати бібліотему драматичних творів, що надаються для села, деякі костюми й інструменти.

Минулої неділі від булося посвячения домики "Просвіти" в Кнігинині-Гірці. На це свято прибув делєгат-проф. М. Лепкий від міської "Просвіти". Свято зробило на присутніх миле враження. Саля вправді невеличка, але чепурно прибрана образами, килимами та заквітчана квітами. Сцена прикрашена тризубом т читальняним пранором. Після посвячення домівки виголосив промову місцевий парох, а потім промовляли голова чатальні і делєгат. Між промовами співав подзійний дівочий квартет, добре зіспіваний.

Читальня бібліотеки не має, вона зананастилася в часі большевицького дихоліття. По ній осталися

Віднова "Січей" на Покутті

Коломийська газета "Воля Покуття" в ч. 10- 11 з 10. \ III 1941 р. помістила заклик такого амісту: "Всі молоді Українні и. Коломиї винсуйтесь до Організації Української Національної Молоді "Сія".

Эголошения на принятти в члени приймає Повітовий провід ОУНМ "Січ" кожного дня від год. 16-18 в домівві при вул. Театральній ч. 25. ("Народний Дім". Повітоний провід ОУНМ "Січ" у Коломиї.

Відновити товариство "Відродження"

Большевики за час свого перебувания на нашля землях знищили всі наші культурні надбання. З їх приходом на наші землі перестали існувати всі наші тогариства, їх майно було сконфісковане, а 50 просто знищене. До таких товари та излежало також протизлькогольне т жариство "Відродження". Кілько це товариство зробило для морального піднесення нашого народу - знавмо всі. Наші села перестали пити алькогольні напої, весілля й забави по се: ах відбувалися без трад пійної горівки, а тільки з чаєм чи лємонадою. "Відродження" видавало протиалькогольний журнал тої ж назви, протизлькогольні книжочьи, які масами розходилися по селах і освідомлювали народ про шкідливість алькоголю. Нарід не затреювся алькоголем, гиростало нове, здорове покоління, не пропигалися людські маєтки, не йшли низи в жидівські руки.

3 приходом большегиків це това эиство припчиндо свою діяльність. Большевики книли собі з оттих малих ко прових протиалькогольних книжочок і каза и, що га Польщі селян нові не "вільно" було пати горівки. На села кинено маси тої сивухи, люди почали розпиватися, горівку пили не чагками, але "стаханами" (це так перекрутили га селі російське слово "стакан"). Бійки були на ленному порячку. Потім йшли славні больп евицькі ...... суди, які засулжували наших людей

Віч бореться за повий соціяльний лад управнетана, за основу й мету истого-— національно-політичні ідеали, національну ідевь, в повитті лкої вуїщаєтьси вее. Не тідьки водене инстивлення, вле й об'єктивіновані всі духіні і янтерівляві потенції в реальних життевих фермах даветь трівку оснору росту.

Вен сусикльна рекольнійна дійсвість муемуь бути тлом і перекопликим улементов для росту й пародан ихиейбільшиго гурга провідників. Революційна боротьба краше рушиться, твердості й перекования избере, коли рацівь революції будемо бачати вангалі в рації жити, не тільки в бураливому развичнимі конкитил, вле й творейб ревымощійній суспільній дібеності, в реводвонії, що проблак до кості й крові, в революції усікі проблекотики котти. в свичені карактеру, моралі спітовідчу-BRBBBB, CRITOFAUAY --- . INTOJONYA.D.BBX вариостей, господарки, школи й ислого, ще бачино, що с лише в житті. Коротко: в рації житти. Це буде ї кров

пролита, і воля житй повнотою і дитипу бачити з українською книжкою в руках, морально ведеве життя і подружжи, шеб дітей для України виховати, і кравава вімета батька за замордованого окупантом скиз, брата за сестру, дівчини за судженого, матері за довьку і т. д. І крований танок революції і вісня закоханої вари у садку, осияному загравою вожеж, відчутою ў прозумілою пими. I дитині в колисці. сийнатиме мати думу про невыпрующих героїв, що боролись і боряться за Український Нарід.

Щеб кожен тахив, що землі не вільно віддати (ні продати) чужницеві зві прогийнувати), що земля - пе свята річ, Дух землі й крові! Щоб ця містична пошина до землі нашого хлісороба маля практичний наслідок у диспонуванні нею, Чи саме цей пістизм й укохания землі з оргодом спятої речі не каже, що тільки той тає право влисиості на неї, хто життях своїм її захищав, хто криваною працев: ії сто-

літтями илекан? Чи оцей тривкий і суворий зв'язок із землею не є тим істотния ключем для зрозуміння генези Української Нації, резервуаром її морального відродження та ріст теж людей землі-резонатогом правильності нашого діяння? З землі ми вийшли в завжди з неї черватимемо сили для нашого росту. І завжди ми, стожлені, до землі повернемоси. Щоб не ликались ян згинути в обороні землі, щоб н оборонали веред тими, що святотатськам чоботом своїм безчестать, кров'ю наших національних святих, героїв і мученнків насичені Землю!

Оту зечлю, до якої так дуже тужимо ми всі, зокрема усі, що на засланні в спітах і пустинях московської творжи вародія, ту землю, за якої одив водих, одне привітання, один поглад на неї,

не один, но довгами роками по чужна кутах скитається, життя віддав би, ин українські націоналісти, добути й захищати заприсигнули й життям, свободою та кроп'ю найкращих

свий України свідоцтво своїй правд¹ ABAH...

Містичний дух землі. Коли говорить вемля, коли пригорие вона. Моральний зв'язок з нею, вся історична тродиція, що на пій відбулася, "Чисю кров'ю опя земля полита, що картонль родить ? А описана її краса, суворість і твердість життя, що дає вона: "А все таки и мав рихт. Боже", -або: "Ти дала одного, а и двох". Ота вестерта туга за нею, во не дає Українцям так инвидко винародовлюватися, -"Слухай, мій свиу, що каже земля, що говорять могили" - все це таке величне, таке до глибини душу проймаюче й ублагороднювле, що не мас життя вартості, коли дивитиси безчинно на те, як топче її варварський чобіт окупантів! Коли дивитися, як її вів українському хліборобові силою забирає, чи його Далекі спбірські пус- « телі звевлає!

(Докінчення в наст. числі).

за невеликі піяцькі авантури на 5 і бідьше літ тюрми. Те попирання ин истей по селах було плянсва й доцільне із сторони большегиків, бож з темним, рознитим и-родом зробиш в**с**е, що схочеш.

Тепер негайно треба нам приступити до візнови "Відродження". відновити світлі традиції тверезого села. Ная требаловідновлювати по селях противлькогольні Кружки Г-на "Відроджецна", по містах фідії пього Товаристей, почати вести протпалькогольну пропатанду, відновити відродженецькі видання. Не сміємо запедбати ціві преважної справи! Цього вимагае здоров'я нашого народу, який мусить бути здорогия морально, мусить бути

міцним фізично, коли хочемо збудувати наше краще завтра!

відродженець.

ВІД РЕДАКЦІЇ

З нинішним днем відприваємо сторінку для культурно-освітя ього житти Станиславівщини, яка появлятиметься що четверга.

Реданція прохає надсилати статті, позідомлення, долиси, комунікати і т. п. найдальше до суботи кожного тижня, щоб Редакція могла своєчасно оформити цю сторінку.

Енгдин Улини

Вороги Української Державності

Україна й Польша протягом тисячі років історії стоять проти себе як два ворожі світи. Правда, були винании в історії, коли Польща добре жила з Україною. Це було тоді, коли Україна була сильною. Не було в сивій давший, як борзі коні князя Романа пили воду у Виезі. А петіа... від 1341 року до 1941 р. — шість століть запеклої боротьон українського народу з польським нагадинком.

Дряготілий Ягайно під виливом інгриг Олесницького, подьського кардинала Рішельє, міняє українсько-литовську державу на польський гарем у Кракові, а українські бенри кидають зброю й на Золотім Foui Кияая Осмомисла разом із емердами сіють гречку. На це тільки й ждали Лихи, мучені голодом і пестатками на болотах і пісках між Одрою і Вислою, Німецькі Ордени учили їх добре тікати й Ляхи в розпуці тікаючи находили незахищену українську землю на схід від Висли, Туг був мед і молоко, пшениця, сало, риба, аолото й парчі, були ходони, смерди й бояри, не будо тільки хоробрих левів, що зуміли б пригнати сволоту за Вислу.

Дахи почали господарити на українській землі. Ненажерний вавельський смок ковтав українських людей, пожирав смолу й сірку, що мала його колись розсадити. Та не помогло Лихам всмостулати в свої надри українських кижанків і магнатін, що ради лакомства нещасного "міншли піру й слабу за тепле ліжко". Пероагаданою тайною родились на дні українського моря все нові й нові спадкоємці колишніх занойовників. Буз час, де видзаалося всім исянським завилокам, що вени Україну проковтнули на виси. Годі грагічно-пуританський аскет Ви пенський, гармині натріот України килак громи в д чекого Афону на потріотів кателиків. Анархічний покакський вкляхтич з хрестом в руні запригає українських людей у свою кароцу й издал жидові Зельманові в аренду перкву, в сам через Данціг везе до Голяндії украниську пішеннцю. В цьому помагають "рідні" Кисілі, Замойські, Ходкевичі та всі гогочасні опортуністи й репесати.

Тимулским на Диких Посих запоріакський орден кладе Епропі гать перед косоокими Когучин, а украінсъкі вргонявти иливуть по желоте румо до бусурманського Наргороду. ГЕд іхньою охороною вличе по степу чужно-ка пажл в Крип по ріль, щоб над спин морем почути

божий наказ володіти рідлею.

Помалу рік за роком творилась нова творча верства української нації, що хотіла служити тільки Україні. Від Казимира жидівського до інквізитора Скарги — Свитригайло, Глинський, Косинський, Лобода і Наливайко — це тільки поштовхи українського вулькану, на якім сиділа макіявельська Польща. Невблагано наближався 1648 рік. Рік, від якого Польща перестала бути великою й сильною. Гетьман Богдан на товстих шиях Перини, Дитини й Латини розгяв гордійський вузол, який мотала Польща на Україну. Від Перемишля по Чорне море Україна стоптала польського скорпіона.

Але по смерті Великого Гетьмана не стало Провідника, даного Провидінням. Ані вусата баба Юрась, ні роздертий сумнівами Виговський не могли дати ради українському козакові Голоті. Польща й Москва обнімаються в Гадячі, щоб спільно подолати Україну. Приходить Велика Руїна, приходить Полтава. Даремно кличе Мазепа: "Пора браття разом стати, пора нам ятати, що през плаблю маємо права". Його не "узоть і не розуміють. Україна знову скиглить чайкою-небогою, а наш неситий вовк стає тільки вовчиком-сіромахою,

Похована Польща в 1772 році вряди-годи вишкірює зуби зза грогу й разом з Москвою в 1848 році вносить роздор в українську еліту. Панове Голуховські, Бадені, Потоцькі вилизують діри в підошвах Віденців, воюготь "правем і левем". насаджують голодних мазурів у нани подільські яри. Але українська сталь гартується в гориилі боротьби, щоб в 1918 р. знову змірятися з московсько-жидівськими й польськими наіздинками. Католицька Варшава й жидівська Москва роздирайоть і не можуть видерти ніколи міцної постанови української сліти боротись за волю,

Чорні кода в'язнів спуються на Соловках, за Уралом, в Березі, Бригідках і Вронках. Шаліс з безсилля Варшава й Москва. Пан Бек і Натьомкін бояться навіть Карпатської України й подають собі руку у Варшаві. Гінзе Карпатська Украгна, а за рік і за два гаспуть обидві спорохимнілі колоди,

1 тепер, коли з крови героїв народжується новий Титан, пан Сікорський разом із Літвіновим шукають

порятунку у пана шабес-гоя Черчіля, а гідна наслідниця польського шляхтича Джержинського, пані Ванда Васілєвська з московським револьвером бродила як вовкулака по Львові, щоб своєю підлою рукою вбивати Українців.

Так виглядає наш приятель, братній народ Поляки. Боже, бережи нас перед приятелем, бо з ворогами самі дамо собі раду.

РАЙОННИЙ ВІДДІА народньог освяти

при вул. Шидловського 7, кімната 13, організує для Українців двомісячні ШОФЕРСЬКІ КУРСИ.

Крім шоферства будуть навчати української та німечької мов, історії України, географії та математики.

На курс можуть зголошуватися Українці, у віці від 16 до 40 років, які нокінчили ї кляс вародивої школи. Курси резнічнуться 20 серпня.

Онлата виносить 200 крб.

Перші дні визволення в Коломиї

Війна захопила нас, Коломиян, досить несподівано. Мешканці один в другого допитувались новин, наобличчях в усіх помітне поденервуnathis.

Празда, наша газета, орган "райкому КП(б)У" та джегело достовірних "інфо, м ний" — "Червоний прапор" вилисував про нечувані "подвиги" "до элесної армії", — та ми бачили, як панічно пакувал ісь та утікали родини військозих та інші бо ьшев щькі прихвостні. Через цілий день 1 ли иня проіжлжали мілтом моторизовані частиги большев к в. Ніччю вивезло НКВД з коломийської гюрми усіх в'язнів.

Га:вітанку 2 липня відступаючі червоні "герої", знані як безприкладні "філунгрови" — здається — для підтвердження саме цих рис, висадили в повітря залізничний двірець і варстати. Рачком місто було вже вільне. Час від часу тільки проїжджали улицями вантажні та панцирні авта, наповнені бійцями (від слова "баятись", які для додання собіреспекту чи в дваги стріл чли по вікнах приватних помешкань.

Внолудне прийшли до Коломиї

відділи селян із Воскресінець, Вербіжа, Іспаса та Березова. Усі були з жовто-блакитнім і опасками на руках, у деяких зброя. Неозбросні здобули кріси в казармах,

На коломийському ратуші майорів жозто-блакитный прапор. Сформовані відділл українського націотального рево юдійлого війська обнала вже військову владу. Біля ратуша виросли барикади. Втікаючі через місто рештки москалів мусізи вже автоматично піддатися, їх загаз же розброювали, а спроби опору нищив уставлелий на ратуші український кулемет і крісові кулі революціонерів.

Ніч проминула дуже неспокійно. По лісах крились ще сильні банди "червоної армії", з якими українські революційні загони весь час вели перестрілку. Трет й день липпя був уже спокійний. Українська поліція видала наказ, що в ньому зажадала від населення міста послуху та підпорядкування владі. Після полудня влі мешканці Коломиї спішили з квітами в напрямі ринку. Це вступили перш визольні стежі союзної мадярської арми,

Про "оповідання вязня з келії № 16"

Через недобру поінформованість, редакція "Українське Слово" в числі 5 із 31 липья помістила "Оповідання", в яксму п. Стрільців Петро із Загаіздя подав ряд невірні х фактів. Нижче підписані люди, зкі появились до редакції, всупереч п. Стрільцеві стверджують таке:

Останні езакуаційні від їзди НКВД із ст#ниславівської тюрми мали місце в дні 1 липня 1911 р. (у вівторок). В ніч з 1 га 2 липня виломалися та вийшли на волю з в'язниці всі в'язні, яких НКВД не встигло вивезти, чи то розстріляти. І так, 2 липня ц. р. (седеда) ранком, о 4 год. 31 н. часом, коли о танні в язні вийшли на волю та розбіглися хто куди, кільканадцять забігло на подвір'я сусідньої кам'яниці та пов домили, що у в'яги щі залишилися тяжко пернені німецькі летуни, які самі не в силі дістатить на волю. Тоді мешканці цьсго дому при в л. Білінського ч. 11, п-во Підолвриі і Жовияруки пашли до в'язинці. По дорозі до в'язниці п. Підодвірний С. організуваз ще трьох людей в одо ак и. Маліновського, заменікалого пр г вул. Білінського ч. 16, Демілиеза Володимира, що живе при вул. Білінського ч. 11, та монтера, замешкалого при вул. Голуховсткого, який в той час вийшов 13 тюрми сстаннім та вказав мієще, ле лежали в кели тю; ми т, и итмецькі летуни, (а не чогири, як подас н. Стрільців) та розбивши замки в келіях в'я миці забрали трьох хворих измців на пригатне мешкання до п-га Підодвіргих за Жовля-

Того ж дия 2 липия п. Підодв рний при доломові п. інж. Югкев.ча прівіз лікаря-хірурга до хі орих, а цей ріши вся дати негайну допомогу дазеньм. Наложено перез'яз у найбільш хвор му летуневі, а двом останнім принисаго лікаритво,

Ганені німецькі летуги лежали в помешкані вище згалачих від в втірка рано до п'ятинці. В тому часі допомагали п-во Підо..вірним і Жовнярукам у сергуванні біля хвор іх пп. Вівчаренью Юрій, Плавюк Степан, Шуцький та иниі. В п'ятницю щойно ге евезено хворих до лікарні.

Для вияснения слід додати, що четвертий з пораненых, а саме старшина летун Фішер вже більш, чим тиждень, коли була тут мадярська армія, був привезений до лікарні з Тисьмениці, звідкіля 27 липня ще з одним наяввизлоровілим від їхали до Кракова і з відтіля лодому. Два другі летуни, виздоровівши, від Тхали 7 серпня додому.

HARROK CHICHAN. Biagapenka Hipin, Wednesopneh Cmenan. disenapos. III anskah.

Смерть Москві усіх кольорів!

BICTI 3 CLI

ВЕРБЦІ. В селі Вербці, біля Коропца, в сипан эмогилу жертвам закатозаним большевицько - жидізськими сатра али, яку посвятять у слідуючу неділю, з валиким торжеством і радістю, що позбулися ненависної комуни.

Вселі добре зорганізовано роботу на полі. Вже вчжато пшлищю й жито та почали звозити сноли а колгосино о поля на толовині селянам і держаті. На окремих місцях вже косять овес та ячмінь. Яре збіжжя краще вродило, як озиме. Го ова Упрази п. Іван Сазчишин та районова госполарська комісія добре ро поділили колгосине поле й гарно зорганізували роботу. Селяни охоче процювали на полі, часто по 12 годин денно і втору зібрали весь урожай.

Кооператори провели вел ку роботу в селі; тепер ні одна людина із селя не прода: нічого пр ватно жидам, а взі свої сільськогосподарські продукти — масло, яйця, цибулю, картоплю, огран й інші прода оть чере і кооперативу.

СЕЛО ГАВРИЛІВКА, Надвірнянського разону висипало гарну могилу на 8 м, з хрістом 15 м, на пам'ятку звільнення селян від другої пазіщини. В цій могилі похоронили вони весь свіз сум і біль, що назипів на серці й дружньо, зорганізовано працюють для добра і ща ти свсто народу. Селяни виконують точно во заклики влади. Вчасно почали жниза, вижали жито й пшеницю та вже звозять збіжжя з поля.

Голова кооперативи п. Мельних Микола до тре поставив роботу кооператива, яка з парших днів постачає сільськогосподарські продукти та живину: кури, худобу, свині для Надвірної і промислового центру — Бит кова. Кооператива також доставляє селянам потрі ті тов три.

ЧУКАЛІВКА. Цілий місяць селяни селя Чукалівки изсили молоко до кооперативи. В неділю, як звичайно, з'йшлися всі до читальні. Підчас розмов селянин Петриш ін Прожів піддав дімку жертаувати всі ті грощі за молоко на "дар Української Держави". Всі одноголосно агодилися на щю пропозицію. Зібріно 2.217 крб. і переда ю до редакції "Українське Слово".

Селяни Українці! складайте свої жертви, поможіть молодій Українській Державі!

ПЕТРИШИН ДАНИЛО.

ХМЕЛІВКА. Наша село в Богород: чанському районі добре трималось за большеників — у нас из було ні Фаного жида, ні одного комсомольця, не було колгоспу, хоч як на нього ная гази большезики. Весь час у підпіллю працювила м'єцеза. орган зація ОУН, чл.ны якої тихо, але постано промовлил до се тян. підт мимували в ник дука відбивали ворож: б льчиезинько-жидівські в 1л пви. Большевик и ша тіли, алоба Ех брала, що село так добре тримається і навіть апештув ят двох св'домих люд ой --- один з них, Заруба Дмитло — вке більше не воворнувам, — та ще нічого не по-MOP:10.

Вишим життам почало жита село вже з перших днів в йни. Ми були певні, знали, що цо до нас воля взе, і ми голов клись стрінути її. Членка ОУлі, озбродні, і влікачі з Чарвоної Армії, наші хлопці, які парехо

взлися в лісах перзд большевиками, обороняли с ло перед в эрогом. що втікаючи, хотів ще наробити пакостей у се п. Прийшло було до сутички й ми одного большезика вбили, а чотирьох злозили й роззброїли.

Тепер в селі кип ть робота. Голова Тимчасозої Управи, коли ций голоза читальні "Просв та" Демянів Іван, який утік був перед больш:виками до Німеччини, тепер повернувся і разом з секратаре и Чарезком Дмитром та іншим активом села навели в селі лад і порядок. Молодь села, що майке два роки мовчала, тепер рветься до культурвисствоп эже сох яттяж отон і в вя пр ряд стр'лецьких пісень та дав два концерти в своему селі і в сусідньому селі Глибок м. Аматорський гурток підгоговляє ви таву на 3 дії "Україна в крові". Краща мотоль села йте в місто — доповняти проріджені ряди українського активу.

В нас мале приміщення м 16 читальня, бо Поляки колись не дозволили будувати більшого дому. Тепар свідом ій господар Демяник Олекса відступив кусань свого городу під будову нового Народнього Дому. Вже обрано комітат у складі: Кубірка Михайло, Перав іч Микола й Дутчин Юрко, які разом в голозою читальні феликом Олексою роблять перші приготування до будови Народного Дому.

СЕНИШИН ДИИГРО.

БОГОРОДЧАНИ. Богородчани це один з районів, що зараз з перших днів після вгечі большезиків завів у себе лад і порядок. Вся адм ністрація під вмілим проводом працює взірцево. До помочі інтелігенції прижшли з с'я свідомі селяни, які разом працюють в установах дуже успішно. Голова Тим насової Упрази о. Кисіл вський разом з п. Любаєм і Фединою та іншими в ліли довести район до культурного стану. Налагоджено тел:фонічний зв'язок зі всіма селіми, які є в постійному контакті з районом. Рай эн на міліція — одна з кращих в області, міцно спів грацює з районною Управою, наводить да 1 і порядок у всьому господарському. громадському й політичному житті ра lony. Il чуйного вуха і бистрого ока ніщо не об'йде. Такою міліцією район може гордитися.

В районі добре з перших днів працює районний «кооперативний Союз (голова п. Макар Дмитро). який зразу наладнав торговельний і о эганізацій лий ав'язок з обла зним центром і кооперативами сіл. Всі сільські кооперативи і районні в ке виго говили білянси, які стае эджують стан коо тератив після війни і перейш ти на нормальну роботу. Добре працює районна кооперативна молочар ня в селі Ляхівцях. Вона об сднала 18 сіл, а з них 15 вже постійно достав іяють молоко і смет інку. Останнью молочари і збільш іл і продукцію масла на 100 кілограмів денно. Всю прэдукцію молочария до-ставляє до Мяслосою іу в Станиславові. Добрий кооператор п. Василь Цюпа з с. Саджавт в и в поставити роботу молочарні из належне місц : Він, колишн'й "куркул.". що за большезиків не зазнав ні хвилини спо сою, тепер в длано працює для добра своєї України. На вирізнезня в громадській і організаційній ро 50ті заслуговують села: Глебів а, Хмелівка, Саджават Ляхівці, Грабовець, які в себе організували всю роботу

прекрасно і скоро та добре виконують всі розпорядки району і області.

СОЛОТВИНА. Подібно добре наладнане життя в гірському Солотвинському районі. Це одинокий гірський район, який ма: постійний зв'яз ж з обласним центром. Солотвинська районна ко эператива з перших днів української влади і до сьогодні постійно доставляє до Станислав зва сільськогосподарські продукти, в першу чергу молочні вироби, ягоди, живину. Кооператор п. Пісе цький вичув і поєднав потреби міста і села. Доставляючи молочні вироби, він забезпечив гірське населення потрібними х ірч эвими продуктами, які одержує в заміну з обласного центру, а саме муку, крупи, пшоно і т. інш.

Завдяки цим двом і подібним районам наш обласний центр за вось час війни не відчув браку масла, молока, ярини, а навіть м'я а, чого не мали і не мають громаця и червоного раю за 23 мирних років, в ганебному Совєтському Союзі.

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ

Величаво гули вранці дзвони. 11 серпня п. р. громадяни с. Старі Богородчани відсвятковували пам'ять всіх тих, що віддали своє життя за батьківщину, за двохрічного большевицького панування.

Велетенська церква не могла помістити всіх тих, що хотіли взяти участь у Богослуженні. Серед церкви морна домовина прибрана квітами. Над нею схрещені два синьожовті прапори, всередині тризуб і пам'ятна таблиця з написом: "На вічну пам'ять — Героям, що віддали життя за Україну". Біля могили стоять стійкові з сільської міліції.

Священики в жалібних ризах відправили Службу Божу.

По Богослуженні відправлено панахиду. Проповідь виголосив о. Бачивський. Він сказав:

— Коли прийшли сюди большевики. вони заповідали рай біднякам і винищення капіталістів-буржуїв... А кого ж сьогодні бачимо закатованих у тюрмх НКВД? Самих таки наших селян. За що ж вони цих бідних закатували? За те, що зони гаряче любили Україну, любили свій нарід і свою Церкву. Ці герої вказали нам ясний шлях, яким мя маємо йти аж до завершення розпочатого діла!

Відновлення нашої торгівлі

Одним з позажних недомагань бувшої Польщі було те, що вона відразу не звернула увагу на зосередження торгівлі в св їх руках та організацію купецтва. Правда, справа була надзвичайно трудна бо весь капітал і торгівля знах эдились у жидівських руках, які творили один солідарний торговельний фронт, не допускаючи всіми можливими способами до створения нежидівської торгівлі свід мі того, що вона загрожувала б їх рації стану та основним інтересам іхньої раси. Польща, зайнята організацією свосі держави творила бюрократичний апарат, військо, сильну поліцію, твор гла преріж ії організації для боротьби за подъськість "кресів", зовсім залишзючи на боці справу індивідуальної торгівлі та кооперації. Витворився в Польщі

тип патріота "заслуженого оборонця батьківщини", "лєгіонера І-ї бригади", "академіка з лясечкон", впливового радци", які вважали, що їм належаться вигідні й добре платні посади, відсуваючи від них всі так звані "національні меншини".

Витворився тип вигідного інтелігента-бюрократа, без особистої меткості та ініціятиви, яким мала журитись держава, якому все належиться, бо він у власній державі. Такий громадянин з дальшої перспективи повинен був бути для держави крайно небажаним і шкідливим. Розбудова держави мусить бути не мен ш жертвенна, як і її творення. Створення для нас у Польщі тяжких умовин життя довело силою факту до повстання кооперації, яка почала спонтанно розвиватися на здорових основах та появи приватного купецтва, яке почало ставати на ноги з дуже скромних початків, не маючи ні відповідних капіталів, ні потрібних державних кредитів, ні, часто-густо, розуміння свого таки супільста. Треба було боротись і то тяжко, бо жидівська конкуренція з могугнім капіталом та з незвичайною солідарністю нищила, де могла, всякі наші почини. Треба собі пригадати, з якою нетерпимістю стрінула нашу кооперацію масова польська опінія, преса, як ворожо ставились до неї офіційні державні чинники. Коли ж в останніх часах почали рости наші приватні торгові підприємства, польська преса вдарила на сполох, мовляв, Українці загрожу оть польській рації стану. Почалось підпирання д ржавою польських підприємств, склепів, організування кооператив. Почалось нагальне спроваджування польських купців з Познаньщини, які мали буги авангардом польонізацією. Поляки мали рацію. Торгівля в своїх руках — це кольосальна зброя в боротьбі з ворогом, це знаменита запорука розбудови нації на різних ділянках життя. Згадати б тільки, як у пригоді ставала нам кооперація, коли треба було фінансувати якийнебудь почин загально-культурного, чи освітнього характеру. Нача торгівля це сьогодні кольосальний обліг.

де є величезні можливості розвитку і для кооперації, і для приватних торговців. Не сміємо прогавити моменту. Торгівля мусить бути в наших руках, якщо хочемо стати на твердих поставах при розбудові національного життя. Як зачуваємо, члени Союзу Українських Купців відновлюють свою діяльність та мають намір у найближчому майбутньому відлинити свої перші українські крамниці. Того рода заміри вітаємо незвичайно гарячо та бажаємо ім великих успіхів.

• ЗАВИЦЬКИЙ.

CHOPT

"Тризуб" (Львів)— "Буй-Тур" (Станиславів) І:6 (0:1)

За 108 джені на неділю приятельські змагання між Буй-Тур'ом та Л в в 15ко о дружино о "Тризу 5" в дбулись що іно в понеділок, дня 11 ц. м., бо "Тризуб" в на лідок рікніх комуніка ційни с пер ликод не приїхав на ча 1.

На змагання явилось доволі багато людей. Вони гарячими оплескам і в'тали появу двох молодих українських дружин.

Від імені Українського Спорто-

вого Союзу вітав лів'в:ьку дружину п. Гочанюк. Капітанам обох лружин вручено китиш квітів, опісля по короткій промові розпочався матч.

"Тризуб" в перших явилинах гри навидає темпо, так що гра відразу стає живою та цікавою. М'яч скоренько переходить з одної половини грища на другу, обидва воротарі, одначе, виходять переможно з рієних грізних для себе ситуацій.

Швидко ін ціятива переходить у руки "Буй-Тура", який опановує все грище. Небезпечні моминти під воротами "Буй-Тура" ліквідує оборона "Буй-Тура", яка спільно з помічниками тарно цього разу зарекомендувала ь.

"Буй-Тур" має в першій половині кілька нагод добути ворота, одначе трійка нападу під брамою чомусь швилко розгублюється, що використовує оборота "Тризуба", в якій вирізняється Романенко. Мимо всьго в 42 хвилкні Лесюк таки добуває перші ворота на користь "Буй-Тура" і на цьому кінчасть ся, перша половина матчу.

В другій половині помітке жива темпо гри. "Буй-Тур" панує на грищі, що одкаче, не перашкоджає "Тризубова" в п'ятій хвилині гри з гаркого перебою лівого крилового добитись химлево ремісового висліду. "Буй-Тур" подвоює тепер вымпо та щілковито огановує грище, У 10-тій женлині з карного маруневич добуває другі воро а для "Буй-Тура".

"Тризус" вже не може перейти до атаки, ані запобітти трет м воротам, які здещидовано з рога добуває Бурделюк. Негадовго знову замішання під воротами "Тризуба" четверті ворота для "Буй-Турь". У 27-ій хвилині Бурделюк з гарного перебою добуває п'яті всрота.

Наприкінці Прідун з лівого крила стрілом у ріг добуває шості ворота і на цьому закінчується приятельський матч, у якому "Буй-Тур" вперше заблиснув гарьою та цігавою грою.

Судіював п. Романюк.

в. прідун.

Просимо надсилати дописи

до нашої газети на адресу: Редавція "УКРАІНСЬКЕ СЛОВО» Станиславів, пл. Міцкевича ч. 2.

Міська

ТІЛЬКИ ДЛЯ АРІЙЦІВ:

комунальна лазня

при вул. Мосціприого 7. обслуговує мужчив та мінов в такому порадку:

REALAR

для мужчин год. 8-13. Для жінок год. 13-19.

BIBTOPOK

CFBOTA

ДАЯ МУЖЧЕВ ГОД. 8-18, СЕРЕДА

0.4.4

AAR MIN'S POA. 8-48.

XPOHIKA

СЬОГОДНІ — п'ятинця: Перен. мощ. Стефана. ЗАВТРА — субота: Дазмата і Фанста. ПІСЛЯЗАВТРА — педіля: 10 по Сощ., 7 муч. Ефез.

Адміністрація газети "Українське Слово" просить передплатників, які запренумерували газету, подати свою домову адресу, бо вже в короткому часі газету будемо доставляти поштою.

Міська номунальна лазня при вул. Моспіцького 7 (давил турецька) по ціл-ковитому відремонтуванні почала нор-мальну працю від 1 липня 1941 р. Дирекція лазні подбала про гігісцічний та естетичний вигляд приміщення лазні. В лазні є дві кляси: перша й друга, устаткування відновлене та перемальоване.

Збірна на прапор і пам'ятник: Підодвірний Степан 60 карб. Хто черговий? Датки свладати в адміністрації "Українського Слова", пл. Міцкевича ч. 2.

Зростає число краминць. Переходячи вулицями міста, помічаємо, що по ріжних вулицях зростає число українських краминць. Слід згадати, наприклад, про краминцю Народної Торговлі при вул. Собіського 24, якої товар майже в цілості збережений перед большевицькими вломами та грабунками. Тепер ця краминця обслуговує населення міста товарами, які має до розпорядимості.

Відновлено цього місяця Кооперативу Мистецького Промислу, яка знаходиться при вул. Сапіжинський ч. 12. Кооператива ця організуватиме мистецький промисл нашої Гуцульщини. В цій вооперативі тепер багато гуцульських мистецьких виробів, як касетки, чоривльниці та ріжнородні різьби.

При тій самій вулиці Сапіжинській ч. 10 існує майстерня вивісов, яка належить до Обласного Відділу Культури й Мистецтва. В цій майстерні можна замовити, або просто купити ріжної величини українські герби, художні виніски тощо.

Галянтерійна крамиця, знаходиться при вул. Карпінського 12, має на складі товари, які продукує украінська ватно-трикотажна фабрика, а саме ріжнородні светри, ковдри, сорочки, хідники і т. п.

Почали працю м'ясні краминці та багато інших, у яких підрадним явищем є те, що персонал у пих український, хоч по деяких інших наших краминцях дальше персонал говорить усякою іншою мовою, лиш не українською.

Варто, щоб керівники крамниць заціканилися своїм персоналом, а іноді навіть навчили персонал, як має відноситися до своїх гостей.

Спадщина по Польщі. Дуже часто, майже по кожній вулиці и. Станиславова можна стрінути ріжних типів людей, так званих "спід темної звізди", які чесною працею ніколи не займались, а то й не думають займатися. Вони навчились так жити й промишлити ще за Польщі, де кожний їх болися, ба навіть самі польські поліцаї їм кланились.

Съогодні можна стрінути ці типи по ріжних мулицих. Вони дуже часто наших можна стрінути в гостинних селан. Їх можна стрінути в гостиннищих, а найбільше там, де дають пино. Варта б нашій міліції заінтересуватись цими людьми та навчити їх чесно працювити, а коли не вдаться, так виключити їх поса рамки громадлиства, або вислати до таборів праці.

Дрібні оголошення

(за оголошения Реданція не відповідає).

ДІВЧИНИ ДО ПОСЛУГИ чистої, чесної, вотра би рівночасно уміла подавати до столу. Потрібне знання німецької мови. Шукає від зараз німецьке Gestapo.

Розпукую МАТКІВСЬКОГО ВАСИ-ЛЯ сина Динтра (учитель у Грабівцах), арештований 14 квітна 1941 р. та процавший без вістки.

Відомості прошу слати на адресу: Матківська Ольга, с. Грабовець, район Бодородчави.

Рознужую сяна КШИЖАКА ФРАН-ЦІШКА, літ 17, арештованого НКВД в Станиславові 18 березня 1940 р. і винезеного в Харків, де перебував до 28, IV. 1941 р.

Відомості прошу подавати на адресу: Станиславів, вул. Висплиського ч. 37, Кшижая Анча.

Романа (2 ім.), арештованого НКВД в Станиславові 30. IV. 1940 р., засудженого 6. VII 1940 р. і винезеного 2. II. 1941 року в Кіровську обл.

Відомості прошу подавати на адресу: Станиславів, вул. Супінського 12 Ващак Михайло.

Розшукую СЛЕСАРЧУК ОЛЬГУ, арештоваву 11 гересвя 1940 р., засуджену на кај у смерті в квітні 1941 р. В станяславі ській тюрмі находилась ще до 1 линия п. р., опісля пропада без вісті.

Відомості прошу годавати, уство або листовно, на адресу: Слюсарчук Микола, Станиславів, вул. Потічна 20, 1—3

Розшукую сина ЯЦЯХА ФЕРДИ-НАНЛА, арештованого 4 листопада 1940 року НКВД-истами в Станиславові й вивезеного до Скварджави, опісля до Красвого й пропавшого без вісті.

Відовості прошу подавати на адресу: Ставиславів, вул. Деверта ч. 13. Яцях Кароліна.

Розшукую брата лікаря Др. ФІБЛЮ-СА МИХАЙЛА, арештованого НКЕД-истами в Жаб'ю 23. VI. 1941 р. і вивезеного до станиславівської тюрми.

Відомості і рошу подавати на адресу: Станиславів, вул. Шильна ч. 6, Фіблюс Петро, 1—2

Увага — фотографи!

Ванвается всіх заводових фотографів та фотоаматорів, які робили знимки відчає Служо́н Божої дня 3 серпня 1941 р. та на приніманні Української Міліції до вімецької служо́н безпеки, щоб протягон 3-ох днів предложили по 2 відонтки зроблених знимоку Гестапо, кімната ч. 14.

ГЕСТАНО - СТАНИСЛАВІН-

Розшукую АБРАМЧУКА ОЛЕКСУ, сина Гриня з в. Тисьмениці, акий був змобілізований 5 травня І941 р. і пропав

без вісті. Відоместі прошу слати на адресу: м. Тисьменеця, Семань Шкуротон. 1—1

Геперальне Губег наторство
Дистрикт Галичина
ОКРУЖНИЙ СТАРОСТА
в Станиславові.
КОМІСАР МІСТА.

ОГОЛОШЕННЯ

Від сьогоднішнього дня назначую час, в якому не вільно нікому без дозволу находитися на вулицях і прилюдних місцях міста:

1. Для ненімецького арійського на-

2. Для жидівського населення від 20 год. до 5 год.

Остерігаю, що тих, які не будуть придержуватись визначного часу, покарається грошевою карою або арештом.

Станиславів, 13 серпня 1941.

комісар міста БО в. р.

Футбольні змагання — неділя 17-го серпня —

А. О. У. Н.-"СІЧ" (Коломия) — "БУЙ-ТУР" (Стапиславів)

иопередать змагания: УСТ "ХОРТИЦЯ" (Крехівці) — УСТ "ЧЕРНИК" (Квашини-місто)

Початок змагань14-30 і 16-30.

Вхід платинії.

Вхід платинії.

кино «вікторія»

"ЛЮБОВ і МАТЕМАТИКА" Додаток: "БРАЗИЛІЙСЬКА РАПСОДІЯ"

і "Найновіший тижневик"

Початок: год. 16:15 / 18:3).

кіно "Уранія"

"Історичний день 22 червня в Берліні", "Бій за Крету", — "Війна на Сход", "Залізний перстень довкруги Тобрука".

Початов: год. 16 і 18.

Aufforderung!

Alle Berufs- und Amateurphotografen, die am 3. August 1941 (Dankgottesdienst) und am 10. August 1941 (Übernahme der Miliz in die Sicherheitspolizei) Aufnahmen gemacht haben, werden hiermit aufgefordert, innerhalb 3 Tagen je 2 Abzüge bei der Gestapo, Zimmer 14, abzugeben.

GESTAPO STAN. SLAU.

ОГОЛОШЕННЯ

Міський Відділ Соціяльного Забезвечення подає до відома всім заінтересованим, що реєстрація усіх родин арійського походження, котрим когось з рідні за б. большевицької влади вивезено на схід, а також жінок, що їх мужів забрано до большевицького війська, мешкаючих на терені м. Станиславова, вочинається від 11-го серпня 1941 року.

Ресстранія відбувається при вулиці 3-го Мая ч. 32 (бувше приміщення народиього суду, напроти міської Управи), за слідуючим порядком:

15/VIII.—41 р. " В, р, с, т, 16/VIII.—41 р. " у, ф, х, ц, ч, 18/VIII.—41 р. " ш, щ, ю, я.

Усі особи зобов'язаві принести із собою заяви, нашпорт і довідки про те, де саме находяться їх родини.

> Міський Відділ Соціяльного Забезлечення.

KUNDMACHUNG

Städlische Abteilung der Sozislen Versorgung gibt allen Interessierten bekannt, daß die Registrierung aller Familien, arischer Abstammung, wohnhaft im Stanislau, welchen jemand nach Osten von Bolschewiken verschleppt wurde, sowie die Ehefrauen, deren Ehegatten zur bolschewistischen Armee eingerückt sind, von 11 August 1941 beginnt.

Registrierung findet bei der 3-Mai Strasse Nr. 32 (ehem. Volksgericht, gegenüber der Stadtleitung) wie folgt, statt:

15|VIII.—41 " п. р. с. т. 16|VIII.—41 " п. у. ф. х. н. ч

18 VIII.—41 " y, ф, х, ц, ч,

Alle Personen, die zur Registrierung kommen, sollen Bittschrift, Fassepartout und jedwelche Beweise, wo ihre Familienangehörige sich befinden, mitbringen.

> ST. ABTEILUNG DER SOZIALEN VERSORGUNG

Stanislau, am 8. VIII. 1941.

4